

Sygn. akt III AUa 2349/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Procek (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSA Marek Żurecki
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2018r. w Katowicach

sprawy z odwołania G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 12 października 2017r. sygn. akt IX U 798/17

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

/-/SSA J.Pietrzak /-/SSA M.Procek /-/SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2349/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 października 2017r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku, w punkcie 1 zmienił decyzję organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 18 kwietnia 2017r. i przyznał ubezpieczonemu G. S. - na podstawie art. 50a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - prawo do emerytury górniczej, poczynając od dnia 1 kwietnia 2017r., zaś w punkcie 2 orzekł o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony G. S., urodzony (...), w dniu 4 kwietnia 2017r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i złożył wniosek o przekazanie środków na dochody budżetu państwa.

W rozpoznaniu wniosku o prawo do świadczenia organ rentowy wydał w dniu 18 kwietnia 2017r. zaskarżoną decyzję, odmawiając ubezpieczonemu G. S. prawa do emerytury górniczej, gdyż ubezpieczony nie udokumentował wymaganych 25 lat pracy górniczej i pracy równorzędnej do pracy górniczej, a jedynie 17 lat, 1 miesiąc i 23 dni takiej pracy. Organ rentowy wskazał, że okres zatrudnienia od 1 czerwca 1992r. do 31 października 2016 r. został rozpatrzony na prawo do emerytury górniczej w oparciu o przedłożony miesięczny wykaz zjazdów, ponieważ zajmowane przez ubezpieczonego w tym okresie stanowiska nie figurują w zarządzeniu nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23 grudnia 1994r.

Sąd ten ustalił, iż ubezpieczony od 30 czerwca 1986r. do nadal zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. Oddział KWK (...) w R. kolejno na stanowiskach:

- od 30 czerwca 1986r. do 31 maja 1992r. - elektromontera pod ziemią,
- od 1 czerwca 1992r. do 31 lipca 2003r. - inspektora do spraw urządzeń elektrycznych w dziale inwestycji pod ziemią,
- od 1 sierpnia 2003r. do 31 sierpnia 2011r. - inspektora technicznego pod ziemią w dziale energomechanicznym,
- od 1 września 2011r. do 31 października 2012r. - starszego inspektora technicznego pod ziemią w dziale energomechanicznym,
- 1 listopada 2012r. do 30 czerwca 2016r. - starszego inspektora gospodarki maszynami pod ziemią w zespole dokumentacji technicznej,
- od 1 lipca 2016r. do 30 listopada 2016r.-inspektora gospodarki maszynami pod ziemią
- od 1 grudnia 2016r. do nadal - starszego inspektora gospodarki maszynami.

W okresie spornym od 1 czerwca 1992r. do 30 listopada 2016r. ubezpieczony wykonywał pracę w KWK (...) w R. na wyżej opisanych stanowiskach, wykonując obowiązki służbowe tożsame z obowiązkami przynależnymi do stanowisk pracy wskazanych w zarządzeniu nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru pod ziemią, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą:

- od 1 czerwca 1992r. do 31 lipca 2003r. do stanowiska „inspektor d/s przygotowania produkcji, rozwoju i projektowania procesów likwidacji zakładu górniczego” - pkt C, ppkt 7, tiret 2 wykazu - załącznika nr 1 do zarządzenia z 23 grudnia 1994r.,
- od 1 sierpnia 2003r. do 30 listopada 2016r. do stanowiska „inspektora/starszego inspektora gospodarki maszynami p.z.” - pkt C, ppkt 7, tiret 4 i pkt B, ppkt 5, tiret 4 załącznika nr 1 do zarządzenia z 23 grudnia 1994r.

Sąd Okręgowy wskazał przy tym, iż w oznaczonym wyżej okresie od 1 czerwca 1992r. do 31 lipca 2003r. ubezpieczony pracował w dziale przygotowania produkcji, a następnie, po zmianie organizacyjnej - w dziale przygotowania produkcji i inwestycji. Zmiany nazw działów kopalni, jak również nazw stanowisk pracy, wynikały ze zmian schematów organizacyjnych kopalni, które były kreowane, żeby optymalizować organizację, zwłaszcza tzw. działów pomocniczych. Ubezpieczony w dziale przygotowania produkcji wykonywał te same zadania, co pozostali pracownicy inspektorzy d/s przygotowania produkcji, których stanowiska

pracy tak konkretnie były nazwane. Wszyscy pracownicy tego działu, za wyjątkiem sekretarki i inspektora ds. ekonomicznych, byli pracownikami dołowymi, którzy mieli wyraźnie zapisane to w zakresach czynności i w swoich angażach.

Ubezpieczony, niezależnie od nazewnictwa jego stanowiska, w wymienionym okresie faktycznie sprawował funkcje inspektora d/s przygotowania produkcji, czyli stanowisko określone w pkt C, ppkt 7, tiret 2 wykazu - załącznika nr 1 do zarządzenia z 23 grudnia 1994r. Wnioskodawca zajmował się urządzeniami elektrycznymi dla Działu Energomechanicznego, dokonywał przygotowania dokumentacji nowych urządzeń elektrycznych, co było potrzebne do przygotowania produkcji i zaimplementowania urządzeń na dole kopalni. Zjeżdżał na dół kopalni, po to żeby sprawdzić, czy ta dokumentacja odpowiada konkretnym urządzeniom wymienionym w tej dokumentacji. Ubezpieczony ponadto na polecenie przełożonego - kierownika działu - wykonywał inne roboty dołowe, nadzory dołowe i pracował jako dozór średni. Były to cały czas prace związane z pracami dołowymi. Dla pracowników dołowych, w tym ubezpieczonego, ustalona była liczba zjazdów w zależności od konkretnych stanowisk pracy i ona się zmieniała w różnych okrasach, co wynikało z zarządzeń i ustaleń jednostki nadrzędnej, którą w tym okresie była (...) Spółka (...), później (...). Przełożonym ubezpieczonego w tym okresie był K. K., który wielokrotnie składał wnioski do działu personalnego aby stanowiska jego pracowników

(w tym ubezpieczonego) były zgodne z zarządzeniem i potwierdził, że jego praca w spornym okresie od 1 czerwca 1992r. do 31 lipca 2003r. była to praca w charakterze inspektora d/s przygotowania produkcji, rozwoju i projektowania procesów likwidacji zakładu górniczego

Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał, iż w okresie od 1 sierpnia 2003r.

do 30 listopada 2016r. ubezpieczony pracował w dziale energomechanicznym (gdzie pracuje do chwili obecnej) i zasadniczo wykonywał te same obowiązki, co we wcześniejszym okresie, a jego przełożonym jest T. F.. Były to obowiązki dotyczące gospodarki maszynami. Jako, że maszyny i urządzenia zmieniają swoją lokalizację okresowo, to kiedy zmieniały lokalizację wnioskodawca musiał przygotować projekt techniczny i musiał wskazać maszyny i urządzenia, które będą w danym rejonie zainstalowane. Po zainstalowaniu maszyn musiał zjechać na dół celem skontrolowania zgodności z dokumentacją. Ilość zjazdów była, jak w poprzednim dziale, ustalana odgórnie dla poszczególnych stanowisk. Odwołujący pracował jako osoba dozoru ruchu zakładu górniczego. Pomimo innego nazewnictwa,

które wynikało tylko ze zmian organizacyjnych, cały czas zajmowane przez niego stanowisko w Dziale Energomechanicznym jest tożsame ze stanowiskiem inspektora gospodarki maszynami. Od 1 grudnia 2016r., zgodnie z aneksem do umowy o pracę, jest tylko zmiana nazwy stanowiska, nie zmienił się zakres czynności, obowiązki wykonywane przez odwołującego zawsze były takie same i w takim samym zakresie. T. F. potwierdził, iż odwołujący, jako jego podwładny, od dnia 1 sierpnia 2003r. aż do chwili obecnej, nieprzerwanie wykonuje obowiązki inspektora i starszego inspektora gospodarki maszynami pod ziemią i praca jego zaliczana jest do pracy górniczej. Obowiązki pracownicze ubezpieczonego związane były z gospodarką maszynami, urządzeniami elektrycznymi, z przygotowaniem dokumentacji tych maszyn i urządzeń oraz z ewidencjonowaniem ich.

Po zainstalowaniu tych urządzeń, ubezpieczony wykonywał czynności bezpośrednio w wyrobiskach górniczych związane z weryfikacją zainstalowanych urządzeń, co do ich typów, stanu technicznego, kompletności i weryfikował dokumentację, która jest przynależna tym instalacjom i urządzeniom. Zajmował się gospodarką tymi urządzeniami, które zmieniały swoją lokalizację w trakcie ich eksploatacji w podziemnych zakładach górniczych. Opracowanie całej dokumentacji związanej z przygotowaniem tych maszyn i urządzeń

do eksploatacji należało do ubezpieczonego. Ubezpieczony bezpośrednio nie nadzorował przemieszczania urządzeń. Otrzymywał informacje o zakończeniu eksploatacji i nowym przeznaczeniu, nowej lokalizacji tych urządzeń. Potem ubezpieczony musiał zweryfikować, czy to przeniesienie nastąpiło w sposób prawidłowy, jaki jest stan, jaka jest kompletność tego urządzenia i dokumentacji z nim związanej. Ta praca wymaga zjazdów pod ziemię. Ubezpieczony musiał dokonywać osobiście weryfikacji stanu tych urządzeń. Ilość zjazdów jest określana zarządzeniem kierownika ruchu zakładu lub dyrektora kopalni. Jeżeli jest potrzeba i konieczność, wynikająca z potrzeb ruchowych, to tych zjazdów może być większa ilość.

Etat zajmowany przez ubezpieczonego przez cały wymieniony okres jest etatem dołowym. Etat dołowy charakteryzuje się zaś tym, że osoba wykonująca obowiązki wymagające zjazdów dołowych jest osobą przebadaną pod kątem stanu zdrowia, jest przeszkolona, jeżeli chodzi o możliwość przebywania w podziemnych zakładach górniczych, jest zaznajomiona z zagrożeniami, które są związane ściśle z zagrożeniami w podziemnych zakładach górniczych. Pracownik dołowy jest pracownikiem samodzielnym i wykonującym samodzielnie swoją pracę. Ubezpieczony mógł wykonywać zjazdy pod ziemię samodzielnie.

Sąd Okręgowy ustalił przy tym, iż zakres czynności ubezpieczonego w obu okresach spornych jest bardzo podobny. W dziale przygotowania produkcji ubezpieczony wykonywał zadania na urządzeniach nowych, które przewidywane były do zakupu. Natomiast w dziale energomechanicznym praca ubezpieczonego dotyczyła bieżącej aktualizacji funkcjonujących urządzeń, bieżącego gospodarowania maszynami i przygotowywania stosownej dokumentacji maszyn i urządzeń elektrycznych. Część szczegółowa zakresu obowiązków ubezpieczonego praktycznie jest taka sama od 1992 r. Od 1992 r. praca ubezpieczonego jest związana ściśle ze wszystkimi zagadnieniami typowo dołowymi. Ubezpieczony nie zajmował się urządzeniami, które mogłyby być stosowane na powierzchni. Praca ubezpieczonego jest ściśle związana ze zjazdami pod ziemię, gdyż trudno by było wykonywać ją właściwie bez zjazdów, nie kontrolując stanu rzeczy.

Odnosząc się do żądania emerytalnego, Sąd Okręgowy przywołał treść art. 50a i art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017r. poz. 1383 ze zm. - dalej jako ustawa emerytalna) i stwierdził, że spór w niniejszej sprawie polega na ustaleniu czy ubezpieczony legitymuje się okresem 25 lat pracy górniczej, w szczególności, czy do takiej pracy można zaliczyć pracę ubezpieczonego wykonywaną w okresach od 1 czerwca 1992r. do 31 lipca 2003r. i od 1 sierpnia 2003r. do 30 listopada 2016r.

Zdaniem tegoż Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na zaliczenie spornych okresów do pracy górniczej, co łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy niewątpliwie daje ubezpieczonemu ponad 25 lat takiej pracy.

Za takim przyjęciem przemawiają, w ocenie Sądu Okręgowego, wiarygodne zeznania świadków i ubezpieczonego, potwierdzające zgodnie charakter wykonywanej przez ubezpieczonego pracy w okresach spornych, odpowiadającą pracy inspektora d/s przygotowania produkcji, rozwoju i projektowania procesów likwidacji zakładu górniczego (od 1 czerwca 1992r. do 31 lipca 2003r.) i pracy inspektora/starszego inspektora gospodarki maszynami pod ziemię (od 1 sierpnia 2003r. do 30 listopada 2016r.), tj. na stanowiskach wymienionych kolejno: w załączniku nr 1 pkt C ppkt 7 tiret 2 zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. oraz w załączniku nr 1 pkt C, ppkt 7 tiret 4 i pkt B, ppkt 5, tiret 4 zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r.

Wskazując, iż organ rentowy zakwestionował sporne okresy pracy ubezpieczonego z uwagi na nazwy zajmowanych stanowisk pracy, których nie przewiduje powołane zarządzenie z 23 grudnia 1994r., to jednak - zdaniem tegoż Sądu - kwestia nazwy stanowisk pracy nie ma znaczenia dla oceny pracy ubezpieczonego w świetle wyników postępowania dowodowego, gdyż decydujące znaczenia ma faktycznie wykonywana praca.

Tymczasem - na co zwrócił uwagę Sąd Okręgowy - świadkowie i ubezpieczony zgodnie zeznali, iż ubezpieczony wykonywał pracę związaną z gospodarką maszynami i urządzeniami górniczymi i przygotowaniem produkcji, opisali szczegółowo pracę wykonywaną przez ubezpieczonego. Świadkowie ci byli przełożonymi ubezpieczonego w kolejnych okresach spornych, zatem posiadali bezpośrednią wiedzę na temat wykonywanej pracy przez ubezpieczonego oraz przyczyn zmian dokonywanych w nazewnictwie stanowisk pracy. Świadkowie niewątpliwie znali system organizacyjny kopalni. Zeznania świadków i ubezpieczonego są - według tego Sądu - logiczne, spójne i wiarygodne, a nadto korelowały ze sobą oraz znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej ubezpieczonego, w tym

w jego zakresach czynności.

Natomiast w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że jeżeli stanowisko jest wymienione w wykazie prac górniczych, nie ma konieczności wykazywania zjazdów pod ziemię.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd Okręgowy, z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 wyroku. W pkt 2 wyroku Sąd ten na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804) i zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego koszty zastępstwa procesowego.

W apelacji od zaprezentowanego rozstrzygnięcia organ rentowy, zarzucając Sądowi pierwszej instancji naruszenie:

- art. 50a ust. 2 w związku z art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej poprzez przyjęcie, iż ubezpieczony spełnia warunki do prawa do emerytury górniczej,

- art. 233 k.p.c., poprzez dowolne ustalenia, iż w okresach od 1 czerwca 1992r. do 31 października 2016r. ubezpieczony pracował na stanowiskach inspektora d/s przygotowania produkcji, rozwoju i projektowania procesów likwidacji zakładu górniczego (od 1 czerwca 1992r. do 31 lipca 2003r.) i inspektora/starszego inspektora gospodarki maszynami pod ziemią (od 1 sierpnia 2003r. do 30 listopada 2016r.), tj. na stanowiskach, o których mowa w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. w pkt C ppkt 7 tiret 2 oraz pkt C, ppkt 7 tiret 4 i pkt B ppkt 5 tiret 4,

wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie o uchYLENIE wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zdaniem apelującego organu rentowego, w okresach spornych ubezpieczony nie pracował na stanowiskach inspektora d/s przygotowania produkcji, rozwoju i projektowania procesów likwidacji zakładu górniczego (od 1 czerwca 1992r. do 31 lipca 2003r.) i inspektora/starszego inspektora gospodarki maszynami pod ziemią (od 1 sierpnia 2003r. do 30 listopada 2016r.), o których mowa w załączniku do zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. W chwili objęcia przez ubezpieczonego stanowiska inspektora do spraw urządzeń elektrycznych w dziale inwestycji pod ziemią (1 czerwca 1992r.) obowiązywało zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu z 20 maja 1991r., które zawierało wykaz stanowisk kierownictwa i dozoru ruchu pod ziemią. Zajmowane przez niego stanowisko nie było stanowiskiem dozoru. Od dnia 23 grudnia 1994r. obowiązuje zarządzenie nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r., które również określa stanowiska dozoru ruchu pod ziemią, na których zatrudnienie wiąże się z pracą górniczą, bez konieczności przedstawiania wykazu zjazdów pod ziemię. Osobom niebędącym pracownikami dozoru ruchu, zatrudnionym tak, jak ubezpieczony, na stanowiskach inżynieryjno-technicznych, zobowiązanych do przeprowadzania kontrolnych robót dołowych, pracę górniczą ustala się na podstawie miesięcznego wykazu zjazdów pod ziemię. W trakcie obowiązywania zarządzenia nr 9 z 23 grudnia 1994r. ubezpieczony otrzymał w dniu 20 grudnia 1995r. zakres czynności na stanowisko inspektora do spraw urządzeń elektrycznych pod ziemią. Zatem, też nie było to stanowisko dozoru ruchu powołane w zarządzeniu nr 9.

Skarżący podniósł, iż gdyby ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku dozoru, a następnie w wyniku zmian organizacyjnych w kopalni, zmieniała się jedynie nazwa stanowiska pracy, można by się przychylić do argumentacji Sądu. Tak jednak nie było, a Sąd Okręgowy oparł się czyniąc ustalenia wyłącznie na zeznaniach świadków, całkowicie pomijając stanowisko istniejącego w dalszym ciągu zakładu pracy, który składając wniosek ubezpieczonego, posiadając wiedzę na temat przebiegu i charakteru zatrudnienia ubezpieczonego, przedłożył wykaz zjazdów za sporny okres, który nie byłby wymagany, gdyby ubezpieczony faktycznie wykonywał - w przeświadczeniu pracodawcy - pracę dozoru ruchu.

Powyższe wraz z aktami osobowymi ubezpieczonego sprawia, że ustalenia Sądu pierwszej instancji nie odpowiadają zasadom logiki i doświadczenia życiowego.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji oraz o zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Przyjmując, iż w okresach objętych sporem ubezpieczony nie posiadał zatwierdzenia urzędu górnictwa na stanowiska dozoru ruchu i nie pracował pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu uznał, że apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu jest prawo do górniczej emerytury w wieku 50 lat, opisane przesłankami określonymi w art. 50a ust. 2 w związku z art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej.

Nie może przy tym budzić wątpliwości, iż przepis art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej wskazuje, iż za pracę górnictwem uważa się zatrudnienie pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń.

Pamiętać przy tym trzeba, iż Sąd Najwyższy wielokrotnie zaś podkreślał, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej. Nie powinno się więc stosować do nich wykładni celowościowej, funkcjonalnej lub aksjologicznej w opozycji do wykładni językowej, jeżeli ta ostatnia prowadzi do jednoznacznych rezultatów interpretacyjnych, a zatem nie można ich poddawać ani wykładni rozszerzającej, ani zwążającej, modyfikującej wyczerpująco i kazuistycznie określone przez ustawodawcę uprawnienia do świadczeń (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 16 sierpnia 2005r., I UK 378/04; 23 października 2006r., I UK 128/06; 29 stycznia 2008r., I UK 239/07; 19 maja 2009r., III UK 6/09).

Wobec powyższego, należy stwierdzić, że użycie w analizowanym zwrocie spójnika „oraz” oznacza, że między elementami w postaci „dozór ruchu” i „kierownictwo ruchu” zachodzi koniunkcja, a więc nie jest dopuszczalne ich rozłączne traktowanie.

Podkreślić zatem trzeba, iż oba powyższe zwroty mają swój jednolity ustawowy kontekst.

Otóż bowiem w art. 68 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity Dz. U. z 2005r., nr 228, poz. 1947 ze zm.) przyjęto, że osoby zatrudnione w kierownictwie i dozorcze ruchu zakładu górnictwa winny cechować się kwalifikacjami stwierdzonymi przez właściwe organy nadzoru górnictwa, po stosownym egzaminie.

Odpowiedzialność, która wiąże się zatrudnieniem w kierownictwie i dozorcze ruchu zakładu górnictwa podkreślona została przez ustawodawcę w treści art. 125 cyt. ustawy z dnia 4 lutego 1994r., poprzez stwierdzenie, że kto wykonuje czynności kierownictwa lub dozoru ruchu zakładu górnictwa lub inne czynności w ruchu zakładu górnictwa albo czynności, o których mowa w art. 75a ust. 1, bez kwalifikacji przewidzianych ustawą - podlega karze grzywny.

Również w normie art. 58 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 2126) przyjęto, że uprawnienia do zatrudnienia na stanowiskach kierownictwa ruchu kopalń i na stanowiskach dozoru ruchu kopalń wymagają stwierdzenia posiadanych kwalifikacji do wykonywania tych czynności w drodze świadectwa wydanego przez dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego albo Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

Również w tej ustawie przyjęto przepis karny (art. 181) stanowiący, iż kto wykonuje czynności kierownictwa lub dozoru ruchu zakładu górniczego lub inne czynności w ruchu zakładu górniczego, nie posiadając wymaganych do tego kwalifikacji - podlega karze grzywny.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, nie ulega wątpliwości, iż ubezpieczony w okresach objętych sporem nie posiadał zatwierdzenia (świadczenia kwalifikacji) do wykonywania czynności dozoru ruchu kopalń. Fakt ten potwierdził ubezpieczony oraz zatrudniający go zakład górniczy.

W świetle powyższych okoliczności, uznać trzeba, iż organ rentowy trafnie przyjął, że ubezpieczony nie może skorzystać z prawa do górniczej emerytury w wieku 50 lat, określonej przesłankami ujętymi w art. 50a ust. 2 w związku z art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej.

Konkludując, Sąd drugiej instancji uznał apelację za zasadną i na mocy art. 386 § 1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie.

/-/SSA J.Pietrzak /-/SSA M.Procek /-/SSA M.Żurecki
Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR